

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010247
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6720010247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. augusta 2020, v trestnej veci obžalovaného T. S. za zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr.zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 3T/49/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného T. S., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom O. I., S. X, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS V. B. L.,

o d s u d z u j e

podľa § 368 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr.zák., § 38 ods. 2,3,8 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.por. z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 25.02.2019, sp.zn. 2T/71/2018, právoplatného dňa 13.03.2019, ktorý mu bol za pokračovací zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň zrušuje všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vo zvyšnej časti zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný T. S. uznaný za vinného v bodoch 1), a 2)

zo zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák.,

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr.zák.,
zo zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr.zák.,

v bodoch 1), 2) a 3)

zo zločinu prechovávanía detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr.zák.
pretože

1)

v presne nezistenej dobe, na jeseň v roku 2015, prostredníctvom sociálnej siete K. maloletej H.X., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom I., C. XXXX/XX, na nick „H. X.“ zaslal žiadosť o priateľstvo pod nickom „P. P.“, kde po potvrdení priateľstva maloleťou od nej žiadal fotografie jej nahej postavy, načo si maloleť H.X., nar. XX.XX.XXXX predmetný nick zablokovala, následne jej v presne nezistenej dobe zaslal prostredníctvom sociálnej siete K. žiadosť o priateľstvo opätovne na nick „H. X.“ prostredníctvom nicku „P. O.“, kde po potvrdení priateľstva maloleťou H.X., nar. XX.XX.XXXX. ju počas následnej komunikácie, počas ktorej jej zaslal fotografie oblečenej a nahej ženskej postavy, postupne žiadal o zaslanie jej fotografií, najskôr oblečenej, neskôr nahej postavy, ktorej požiadavke maloleť H. X., nar. XX.XX.XXXX vyhovel a dobrovoľne mu zaslala presne nezistený počet uvedených fotografií, z toho najmenej desať kusov fotografií, na ktorých bola nahá, alebo odhalená, ktoré si následne vymazala a nick pod názvom „P. O.“ si zablokovala, následne dňa 29.11.2015 maloleť H.X., nar. XX.XX.XXXX znovu kontaktoval prostredníctvom sociálnej siete K. opätovne na nick „H. X.“ pod ďalším nickom a to „P. P.“, pričom jej v rámci komunikácie oznámil, že jej fotografie sú na internete, pýtal sa jej, či jej to nevadí a žiadal ju o ďalšiu komunikáciu s tým, že keď mu odpíše, tak jej povie, kde sa tieto fotografie nachádzajú, pričom jej zaslal fotografiu, na ktorej má maloleť H.X. odfotenú časť nahej postavy, so zreteľne viditeľnou tvárou a obnaženým poprsím a následne sa jej vyhrážal, že predmetnú fotografiu pošle jej kamarátom, načo maloleť nereagovala a počas ďalšej komunikácie medzi nimi, vykonanej taktiež medzi nickom maloletej „H. X.“ a nickom „P. P.“ v období od 12.02.2016 minimálne do 20.02.2017, ho maloleť H. X., nar. XX.XX.XXXX., trvale bytom I., C. XXXX/XX žiadala, aby jej napísal, kde sa nachádzajú jej fotografie a v akom počte, pričom žiadala o zabezpečenie ich odstránenia z internetu osobou, ktorej tejto fotografie pôvodne poslala, čo on podmienil tým, že mu má zaslať ďalšie fotografie v spodnom prádle a keď maloleť požiadavke nevyhovela, tak jej zaslal ďalšiu fotografiu jej nahej postavy, na ktorej je odfotená oproti zrkadlu s mobilným telefónom v ruke a znovu sa jej opakovane vyhrážal, že ak mu neodpíše a nezašle mu fotografie v spodnom prádle, tak predmetné fotografie zašle jej kamarátom,

2)

v presne nezistenej dobe v období od 24.11.2015 do 27.11.2015 prostredníctvom sociálnej siete K. cez nick „B. J.“ kontaktoval maloleť B.X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., O. XXXX/X, na nick „B. B. B.“, ktorú počas následnej komunikácie žiadal o zaslanie fotografií jej nahej postavy s tým, že napísal, že má k dispozícii jej fotografie, o čom povie jej rodičom, ďalším kamarátom, povie, že je ako štetka, že chodí za chlapcami, poslala im fotografie a tiež že vytvorí ďalšie jej fotografie, ktorej požiadavke maloleť B.X., nar. XX.XX.XXXX vyhovel a zaslala mu minimálne dve svoje fotografie, kde na jednej z nich bola odfotená odhalená do pol pása s časťou tváre, odhrnutým oblečením U. farby, vysunutou podprsienkou K. farby a teda obnaženým poprsím, na druhej fotografii bola odfotená do pol pása, s odhrnutým oblečením U. farby, odhaleným poprsím a vysunutou podprsienkou K. farby bez viditeľnosti tváre, načo ho následne maloleť B.X., nar. XX.XX.XXXX žiadala, aby ju nechal na pokoji a vymazal fotky, nakoľko je maloleť a o vzniknutej situácii informovala svoju matku Z. O., ktorej tiež dala prístupové údaje na jej nick „B. B. B.“, aby s ním táto ďalej komunikovala, ktorá predmetný nick po vymazaní jeho obsahu zrušila, následne v presne nezistenom čase v roku 2015 prostredníctvom sociálnej siete K. cez nick „P. P.“ kontaktoval maloleť B.X., nar. XX.XX.XXXX na nick „B. B. B.“, kde jej počas komunikácie medzi nimi napísal, že on je osoba vystupujúca pod nickom „B. J.“, nech to nikde nezverejní a poslal jej fotografiu odhalenej ženskej postavy do pol pása, oblečenej v podprsienke s tým, že ak mu maloleť pošle svoje fotografie, tak jej on pošle ďalšie fotografie, na čo maloleť nereagovala a ďalšie fotografie mu neposlala, následne dňa 29.09.2016 prostredníctvom sociálnej siete K. cez nick „T. O.“ kontaktoval maloleť B.X., nar. XX.XX.XXXX na nick „B. X.“ s tým, že sa jej pýtal, či nie je „P.“, že má jej fotografie od kamarátky, konkrétne fotografiu, na ktorej je odfotená bez podprsienky s viditeľnou tvárou, pričom meno kamarátky jej napíše, ak mu pošle fotografiu svojej postavy, ktorú požiadavku viackrát zopakoval a aj

napriek tomu, že maloletá toto odmietala, počas ďalšej komunikácie od nej žiadal fotografiu vrchnej časti jej tela v podprsienke, fotografiu jej poprsia so zdvihnutým pyžamom po krk bez viditeľnosti tváre a pod. a opakovane ju presviedčal, že mu môže veriť, že to nikomu neukáže a keď týmto jeho požiadavkám nevyhovela, vyhrážal sa jej, že ak to nespraví, tak jej fotografiu zašle jej kamarátom, čo aj následne urobil,

3)

od presne nezisteného času najneskôr do 04.04.2017 si doposiaľ nezisteným spôsobom z doposiaľ nezisteného miesta zadovážil nie menej ako 89 kusov fotografií a 43 videozáznamov, kde na uvedených súboroch sú okrem iného zobrazené obnažené L. C. a L. osôb ženského pohlavia vo veku do 18 rokov, ktoré následne prechovával v mieste trvalého bydliska v obci O. I., ul. S. XX/X, na USB XXX/XX GB, V. V., Model V., v mobilnom telefóne zn. U., IMEI:XXXXXXXX/XX/XXXXXXXX/X, HDD O., V. U. a v mobilnom telefóne zn. U. R. Y IMEI:XXXXXXXXXXXXXXXX/XX, kde uvedený obsah je možné považovať za vyobrazenie detskej pornografie.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 368 ods.1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Tr. zák, § 41 ods.1, 2 Tr.zák, § 42 ods.1, 2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/71/2018 zo dňa 25.02.2019, právoplatný 13.03.2019, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a to vo výroku o treste u obžalovaného. Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Levice, sp. zn. 2T/71/2018 zo dňa 25.02.2019 zostali týmto nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 08.07.2020, ktoré zároveň odôvodnil, a to proti výroku o treste. Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest, nakoľko ho považoval za neprímerane prísny.

Zdôraznil, že už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, sa doznal k trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu. Okrem toho spolupracoval s OČTK, svoje konanie oľutoval a viedol riadny život.

Ďalej dal do pozornosti, že obdobie spáchania skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu v tomto konaní, sa priamo časovo prelína so skutkami, ktoré mu boli kladené za vinu v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 2T/71/2018, za ktoré mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tomto trestnom konaní išlo o 3 skutky, ale v predchádzajúcom konaní sa prejednávalo až 16 skutkov. Je zrejmé, že išlo skutkovo, vrátane časovej súvislosti, o jeden a ten istý pokračovací trestný čin, prihliadajúc na ust. § 122 ods. 10 Tr.zák. Vzhľadom k tomu mali byť tieto dve veci spojené na spoločné konanie už v prípravnom konaní a mal mu byť uložený za všetky skutky len jeden trest.

Vyššie uvedený trest uložený mu Okresným súdom Levice bol na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočný, preto mal Okresný súd Zvolen použiť ust. § 44 Tr.zák. a upustiť u neho od uloženia súhrnného a ďalšieho trestu, naviac, keď mu bolo súčasne uložené aj ochranné ambulantné sexuologické liečenie. V jeho prospech vyznievajú aj závery znaleckého posudku, z ktorých vyplýva, že jeho psychosexuálnu nezrelosť viedla k zníženiu jeho ovládacích a rozpoznávacích schopností, i keď len v nepodstatnej miere. V tomto smere poukázal aj na ďalšie znalecké posudky z predchádzajúcej trestnej veci, z ktorých vyplývalo, že jeho rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti boli pod vplyvom sexuálne deviantného vývoja podstatne znížené, na čo vo svojom rozhodnutí správne prihliadol Okresný súd Levice a použil z tohto dôvodu ustanovenie odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu.

Argumentoval aj tým, že urobil chybu, za ktorú nesie následky, avšak jeho osobnosť bola v čase skutkov sexuálne nezrelá. Uvedomuje si, že je potrebné, aby absolvoval sexuologické liečenie, ktorému sa chce podrobiť po vykonaní uloženého trestu. Ako mladý človek má záujem plne sa začleniť do spoločnosti, pracovať a viesť riadny život. Doposiaľ vykonaná väzba, ako aj trest odňatia slobody mali na neho pozitívny vplyv, čo preukazuje aj jeho pozitívne hodnotenie z ÚVTOS.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 písm. b), e) Tr.por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodol vo veci sám tak, že podľa § 44 Tr.zák. u neho upustí od uloženia súhrnného a ďalšieho trestu, alternatívne, podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vráti vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Keďže sám odvolanie nepodal, napadnutý rozsudok musel akceptovať.

Naproti tomu obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania a navrhol, aby mu krajský súd vyhovel.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený okresným súdom v napadnutom rozsudku, taktiež jeho právna kvalifikácia v bodoch 1) a 2) ako zločinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák., zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr.zák. a zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr.zák., a v bodoch 1), 2) a 3)

ako zločinu prechovávanie detskej pornografie a účasti na detskom pornografickom predstavení podľa § 370 ods. 1 Tr.zák., podľa názoru odvolacieho súdu neboli v súlade so zákonom. Keďže však obžalovaný na hlavnom pojednávaní odpovedal na všetky Trestným poriadkom stanovené otázky kladne „áno“, a okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie o vine v bodoch 1), 2) a 3) prijal, krajský súd nemohol preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť tohto výroku, nakoľko výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním, a preto rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Nad rámec uvedeného odvolací súd dodáva, že obžalovaný v odvolaní správne poukázal na skutočnosť, že čiastkové útoky v bodoch 1), 2) a 3), ktoré mu boli kladené za vinu v tomto konaní, tvoria s čiastkovými útokmi v bodoch 1 až 16 rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 25.02.2019, sp.zn. 2T/71/2018, právoplatného dňa 13.03.2019, jeden skutok, a preto tak mali byť všetky aj posudzované a právne kvalifikované ako štyri pokračovacie zločiny. Vzhľadom na vyššie uvedené však toto pochybenie odvolací súd nemohol sám v odvolacom konaní napraviť, avšak táto chyba mala zásadný význam i pri ukladaní druhu a výmery trestu.

Preskúmajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste, dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd, nakoľko pri ukladaní trestu okresný súd napadnutým rozsudkom porušil viaceré ustanovenie Trestného zákona, a preto napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu zrušil, zároveň rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste sám.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že pri správnom uznaní viny za čiastkové útoky v bodoch 1), 2) a 3), kladené obžalovanému za vinu v tomto trestnom konaní, by mu mal byť ukladaný spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr.zák., pri ktorom by však musel byť pred tým zrušený aj výrok o vine zo skoršieho rozsudku vo vzťahu ku všetkým čiastkovým útokom v bodoch 1 až 16, čo sa však nestalo, a keďže uvedené pochybenie nemohol odvolací súd v tomto konaní napraviť, musel vychádzať z toho, že obžalovaný sa dopustil ďalších štyroch samostatných trestných činov (hoci aj tieto mali byť právne kvalifikované ako pokračovacie, keďže išlo o tri čiastkové útoky), pričom tieto všetky spáchal pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 25.02.2019, sp.zn. 2T/71/2018, právoplatného dňa 13.03.2019, a teda obžalovanému mohol ukladať súhrnný trest, resp. mohol upustiť od jeho uloženia podľa § 44 Tr.zák.

Pri úvahách o určení druhu trestu a jeho výmery mal za to, že okresný súd pochybil, keď použil pri jeho ukladaní ust. § 368 ods. 1 Tr.zák., § 36 písm. n) Tr.zák., § 37 písm. m) Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 42 ods. 2 Tr.zák., a taktiež neprihliadol na ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, ako aj ust. § 39 ods. 2 písm. c) Tr.zák.

Najzávažnejším pochybením okresného súdu bolo to, že úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody (správne mal byť uložený len súhrnný trest) ukladal podľa ust. § 368 ods.1 Tr.zák., hoci nepochybne mal použiť ust. § 368 ods. 2 Tr.zák., keďže práve toto sa vzťahuje na najprísnejší trestný čin zo súdených zločinov (pokračovací zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. v predošlej trestnej veci) a v dôsledku toho musel aj odvolací súd vychádzať z miernejšej trestnej sadzby 4 až 10 rokov (ods. 1) a nie ako by to bolo správne z trestnej sadzby 7 až 12 rokov, nakoľko uvedené pochybenie nemohol sám napraviť, keďže odvolanie podal len obžalovaný, pričom takáto zmena by bola v jeho neprospech, čo je podľa § 322 ods. 3, druhá veta Tr.por. vylúčené (tzv. zákaz „reformatio in peius“).

Súd prvého stupňa zistil, že obžalovanému poľahčovali dve okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák., správne však bola priznaná len poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák. (t.j., že sa k spáchaniu trestných činov priznal a úprimne ich oľutoval). Nesprávne mu priznal poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr.zák., t.j., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože jeho priznanie v prípravnom konaní, ako aj vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní, možno v danom prípade považovať len za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák. Na druhej strane však práve jeho vyhlásenie viny, ktoré urobil v tejto trestnej veci, ale aj v predchádzajúcej trestnej veci, prihládajúc na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, by odôvodňovalo možnosť, uplatnením analógie, mimoriadne znížiť trest podľa ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., a to o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýto postup zohľadňujúc ďalšie okolnosti by však nebol primeraný, ale na túto významnú okolnosť mal okresný súd pri určovaní výmery trestu nepochybne prihliadať. Naproti tomu opomenul priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr.zák. (t.j., že pred spáchaním trestných činov viedol riadny život), keďže obžalovanému ukladal trest za všetky trestné činy žalované v obidvoch trestných konaniach, nakoľko pred ich spáchaním tento nebol súdom trestaný.

Obžalovanému priťažovala jedna okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Tr.zák. (t.j., že spáchal viac trestných činov, spolu osem), ako to správne konštatoval okresný súd, ktorý však u neho nesprávne ustálil aj priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr.zák. (t.j., že už bol za trestný čin odsúdený), keďže pred spáchaním trestných činov nebol odsúdený.

Za takejto situácie krajský súd vychádzal z toho, že poľahčujúce a priťažujúce okolnosti boli v pomere 2:1, preto sa znižovala horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. o jednu tretinu. Zároveň zobral do úvahy, okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálených poľahčujúcich okolností a priťažujúcej okolnosti podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

Keďže obžalovaného odsudzoval za zločiny, ktoré spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 25.02.2019, sp.zn. 2T/71/2018, právoplatný dňa 13.03.2019, ukladal mu súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad na uloženie úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. Z tohto dôvodu došlo k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby odňatia slobody za najprísnejší z trestných činov o jednu tretinu, v konečnom dôsledku mohol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody od 4 rokov až do 11 rokov a 4 mesiacov.

Pri určení výmery trestu odňatia slobody však bolo potrebné prihliadnuť tiež na skutočnosť, že obžalovaný mal pri páchaní trestnej činnosti v predchádzajúcej trestnej veci podstatne znížené ovládacie aj rozpoznávacie schopnosti (ust. § 39 ods. 2 písm. c/ Tr.zák.). Aj toto zákonné ustanovenie však nebolo potrebné použiť vo výrokovej časti pri ukladaní trestu, keďže nedošlo k mimoriadnemu zníženiu jeho výmery pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Na druhej strane však bolo pri ukladaní súhrnného trestu potrebné prihliadnuť aj na ďalšie tri čiastkové útoky v bodoch 1), 2) a 3) právne kvalifikované ako štyri zločiny, a preto bolo potrebné zvýšiť výmeru pred tým uloženého trestu odňatia slobody a neaplikovať ust. § 44 Tr.zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu, ako sa toho domáhal obžalovaný. Bolo potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že spoločný trest, ktorý mal byť obžalovanému správne ukladaný, by mal byť v zásade miernejší ako trest súhrnný (nižší počet trestných činov).

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd obžalovanému zmiernil trest uložený prvostupňovým súdom a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, a to za všetky trestné činy, ktoré obžalovaný spáchal. Keďže mu ukladal trest podľa trestnej sadzby uvedenej v ust. § 368 ods. 1 Tr.zák., nebolo potrebné aplikovať zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr.zák.

Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, krajský súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. zaradil na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 25.02.2019, sp.zn. 2T/71/2018, právoplatného dňa 13.03.2019, ktorý mu bol za pokračovací zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody

s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uložený trest obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, taktiež postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov. Na prevýchovu a nápravu obžalovaného bude súčasne pôsobiť aj ochranné opatrenie - ochranné sexuologické ambulantné liečenie.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.